

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 383

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 iunie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI				
48.	— Hotărâre privind numirea președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal	2		
50.	— Hotărâre pentru alegerea unui secretar al Senatului	2		
DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
21.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 287 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	4–6			
Decizia nr. 290 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	7–8			
Decizia nr. 291 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011	8–10			
DECIZIA NR. 298 DIN 23 MAI 2013 REFERITOARE LA EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE A ORDONANȚEI DE URGENȚĂ A GUVERNULUI NR. 59/2011 PENTRU STABILIREA UNOR MĂSURI ÎN DOMENIUL PENSIILOR PREVĂZUTE LA ART. 1 LIT. c)—h) DIN LEGEA NR. 119/2010 PRIVIND STABILIREA UNOR MĂSURI ÎN DOMENIUL PENSIILOR				11–12
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
66.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului		13–14	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
250.	— Decizie privind numirea unui reprezentant al statului în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate		14	
251.	— Decizie privind numirea unui reprezentant al statului în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate		15	
★				
Lista	cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Oradea care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2013, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială		15	

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea președintelui Autorității Naționale de
Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal**

Având în vedere prevederile art. 139 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 6 și 7 din Legea nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul numește în calitate de președinte al Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal pe doamna Ancuța Gianina Opre.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 iunie 2013.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICOLAE MOGA

București, 26 iunie 2013.

Nr. 48.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru alegerea unui secretar al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 27 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul alege în funcția de secretar al Senatului pe domnul senator Ion-Simeon Purec, aparținând grupului parlamentar P.P-D.D., în locul domnului senator Tudor Barbu.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICOLAE MOGA

București, 26 iunie 2013.

Nr. 50.

DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară

Având în vedere solicitarea Biroului permanent al Camerei Deputaților,
în temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Constituția României, republicată,
precum și ale art. 31 alin. (1) lit. b) și art. 84 alin. (2) și (4) din Regulamentul
Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994,
republicat,

Camera Deputaților se convoacă în sesiune extraordinară de la data de
1 iulie 2013, ora 16,00, până la data de 2 iulie 2013.

Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt cuprinse în anexa
care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 26 iunie 2013.

Nr. 21.

ANEXĂ

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A CAMEREI DEPUTAȚILOR

— luni, 1 iulie, și marți, 2 iulie 2013 —

I. Proiectul ordinii de zi

Proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură
penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale
(PL-x 131/2013) — lege organică — adoptat de Senat — 22 aprilie 2013

Raport — Comisia juridică (Adoptare) — distribuit — 26 iunie 2013 și Raport suplimentar

Cameră decizională

Prioritate legislativă

II. Proiectul programului de lucru

Luni, 1 iulie 2013

— orele 16,00—19,00

Marți, 2 iulie 2013

— ora 10,00 — până la finalizare

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 287**

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Inspectoratul Județean de Jandarmi Ialomița în Dosarul nr. 4.062/312/2012 al Tribunalului Ialomița și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 106D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 173D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, excepție ridicată de Amelia Corina Mateica în Dosarul nr. 16.635/2015/2012 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 173D/2013 la Dosarul nr. 106D/2013.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 173D/2013 la Dosarul nr. 106D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 96/R din 4 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.062/312/2012, **Tribunalul Ialomița a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Inspectoratul Județean de Jandarmi Ialomița cu prilejul judecării recursului formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Legea nr. 61/1991.

Prin Încheierea din 5 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 16.635/215/2012, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice**, excepție ridicată de Amelia Corina Mateica într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă plângerea sa împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Legea nr. 61/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile de lege criticate aduc atingere liberului acces la justiție și dreptului la un proces echitabil, deoarece elimină posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii judecătorești prin care se soluționează plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției. De asemenea, se susține încălcarea principiului unicității, imparțialității și egalității justiției, a dreptului la exercitarea căilor de atac și a principiului egalității și al nediscriminării, de vreme ce contravenienții sancționați în temeiul Legii nr. 61/1991 nu beneficiază de aceeași cale de atac a recursului împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a altor contravenții prevăzute de alte acte normative.

În sprijinul argumentației lor, autorii excepției invocă motivele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, prin raportare la prevederile art. 21 alin. (1)—(3), art. 24 alin. (1), art. 124 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție.

Invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârile din 21 februarie 1975, 16 decembrie 1992, 23 octombrie 1984, 7 octombrie 1988 și 2 septembrie 1998 pronunțate în cauzele *Golder împotriva Marii Britanii*, *Edwards împotriva Marii Britanii*, *Ozturk împotriva Germaniei*, *Salabiaku împotriva Franței* și *Lauko împotriva Slovaciei*), autorul excepției arată că faptele contravenționale se subsumează noțiunii autonome de „acuzatie în materie penală”, astfel că și în materie contravențională ar trebui reglementate cel puțin două grade de jurisdicție; în caz contrar, sunt încălcate prevederile art. 6 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție, prin raportare la art. 20 și 148 din Constituția României.

Se mai arată că, potrivit teoriei dreptului procesual civil, noțiunea juridică de „hotărâri judecătorești pronunțate în primă și ultimă instanță” se referă la acele hotărâri împotriva cărora se poate exercita doar calea de atac a recursului, nu și apelul. În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991, legiuitorul a schimbat sensul acestei noțiuni juridice, prin eliminarea recursului, atunci când acesta constituia singura cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești definitive. Este de necontestat că legiuitorul poate reduce numărul căilor de atac, însă, prin norma legală criticată, se elimină singura cale de atac, și anume recursul. Posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură controlul de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate. Din această perspectivă, textul legal criticat contravine și dispozițiilor art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Tribunalul Ialomița consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât stabilirea competențelor instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Dispozițiile de lege criticate reprezintă expresia la nivel infraconstituțional a dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, în condițiile în care nici Legea fundamentală și nici un act normativ internațional invocat de autorul excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Este indicată, de asemenea, și Decizia nr. 476 din 10 mai 2012, prin care Curtea Constituțională a respins, prin raportare la critici similare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispoziția legală nu încalcă art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar stabilirea competențelor instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, inclusiv reglementarea căilor de atac constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Referitor la presupusa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului egalității în drepturi, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare. De asemenea, dispoziția legală criticată nu încalcă nici dreptul la apărare și nici dreptul la un proces echitabil, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil.

De asemenea, apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 nu îngăduiesc accesul liber la justiție al persoanelor interesate, nu contravin dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la un recurs efectiv la o instanță

națională, ci, din contră, împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Eliminarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată în primă instanță plângerea contravențională nu înfrânge prevederile constituționale ale art. 11 și 20, dispozițiile convenționale invocate consacrand posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție, care a și fost exercitat de autorul excepției. Totodată, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. În considerarea unor situații deosebite, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale și precizează că apare ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, deoarece prevederile criticate se aplică în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice aflați în situații identice sau similare, fără discriminări pe considerente arbitrare. Din perspectiva celorlalte critici de neconstituționalitate, apreciază că eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate de judecătoria ca primă instanță în materia sancționării faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv asupra sancțiunilor principale și complementare, aducându-se atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, unicității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut principiul exercitării căilor de atac. În acest sens menționează și Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012.

Invocând argumentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, Avocatul Poporului arată, în concluzie, că dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991, republicată, aduc atingere normelor cuprinse la art. 21 alin. (1)—(3), art. 124 alin. (2), art. 129 și art. 148 din Constituție, dar și celor ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și celor ale art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din actele de sesizare ale Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. XI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 714 din 26 octombrie 2010, și art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011.

Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991. Prevederile actuale ale art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 se regăseau inițial la art. 9 alin. (2) din lege, în forma în care aceasta a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 18 august 2000, fiind introduse prin art. XI din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor. Ulterior, Legea nr. 61/1991 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011 în temeiul art. II din Legea nr. 153/2010 pentru modificarea Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2010, dându-se textelor o nouă numărătoare, astfel că art. 9 alin. (2) a devenit art. 8 alin. (2), care face obiectul excepției de neconstituționalitate.

Astfel, obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate prevederile legii criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la nivel dublu de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție și art. 14 paragraful 5 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 47

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (2) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Inspectoratul Județean de Jandarmi Ialomița în Dosarul nr. 4.062/312/2012 al Tribunalului Ialomița și de Amelia Corina Mateica în Dosarul nr. 16.635/2015/2012 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ialomița și Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

*) Decizia nr. 174 din 28 martie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 31 mai 2013.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 290

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (1)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Stimas” — S.A. din Suceava în Dosarul nr. 1.103/86/2012* al Tribunalului Suceava — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 145D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 318/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.103/86/2012*, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Stimas” — S.A. din Suceava cu ocazia soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect „contestată decizie de concediere”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „stabilind *ope legis*, prin prevederile art. 80 alin. (3) din Legea nr. 53/2003, întinderea prejudiciului, cât și obligația angajatorului de a repara acest prejudiciu, indiferent dacă prejudiciul a fost cauzat din culpa sa sau din culpa altei persoane, se încalcă dreptul angajatorului la un proces echitabil, acesta fiind lipsit de dreptul de a putea dovedi prin probe întinderea prejudiciului suferit de angajat, de dreptul de a proba culpa unei alte persoane ori chiar culpa angajatului în crearea prejudiciului”.

Tribunalul Suceava — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 și 57.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece prevederile de lege criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei, dat fiind că din conținutul normativ al acestora rezultă că nu se referă la despăgubiri, ci la

altă ipoteză, și anume la încetarea de drept a contractului individual de muncă, la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de admitere a cererii de anulare a actului de concediere, în cazul în care salariatul concediat nu solicită repunerea în situația anterioară actului de concediere. Or, în esență, aspectele invocate reprezintă probleme de interpretare și aplicare a legii cu privire la întinderea prejudiciului efectiv suferit de salariat, care trebuie acoperit prin plata despăgubirilor, în cazul în care instanța a dispus anularea concedierii, aspecte ce sunt însă de competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional.

Avocatul Poporului apreciază că, din examinarea susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, rezultă că, în realitate, acesta critică conținutul alin. (1) al art. 80 din Codul muncii și nu alin. (3), așa cum s-a reținut atât în excepția formulată, cât și în încheierea de sesizare a Curții Constituționale. Așa fiind, Avocatul Poporului și-a exprimat punctul de vedere în sensul că prevederile art. 80 alin. (1) din Codul muncii sunt constituționale și nu aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 21 și 57 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 80 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu următorul cuprins: „*În cazul în care salariatul nu solicită repunerea în situația anterioară emiterii actului de concediere, contractul individual de muncă va înceta de drept la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.*”

Din examinarea motivelor de neconstituționalitate invocate, rezultă însă că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează prevederile alin. (1) al art. 80 din Codul muncii, potrivit cărora „*În cazul în care concedierea a fost efectuată în mod netemeinic sau nelegal, instanța va dispune anularea ei și va obliga angajatorul la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 57 referitoare la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 318 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, Curtea a constatat că „textul de lege criticat are

ca ipoteză concedierea unui salariat în mod netemeinic sau nelegal, fapt ce trebuie stabilit în cadrul unui proces desfășurat cu respectarea principiului contradictorialității și pe baza unui probatoriu pertinent și convingător. Numai în urma stabilirii cu corectitudine a acestui fapt, instanța va dispune anularea măsurii de concediere și obligarea angajatorului în culpă la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și reactualizate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat salariatul. Lipsirea salariatului de aceste drepturi reprezintă un prejudiciu efectiv suferit, indiferent dacă în perioada cuprinsă între data concedierii și cea a reîncadrării a realizat sau nu venituri din alte surse. Salariatul nu poate abuza de acest drept, întrucât beneficiază de el numai cu condiția stabilirii netemeinicii sau a nelegalității măsurii de concediere luate unilateral de angajator.”

În aceste condiții, Curtea a constatat că textul de lege examinat „nu conține nicio măsură de natură să îngreuească, accesul liber la justiție ori posibilitatea ambelor părți de a se folosi de toate garanțiile și mijloacele procesuale, propunând și administrând probele necesare pentru susținerea și apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, inclusiv exercitarea căilor legale de atac, care condiționează și asigură desfășurarea unui proces echitabil”.

Cât privește administrarea probelor în litigiile de muncă, prin Decizia nr. 48 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 182 din 15 martie 2011, Curtea a reținut că „Angajatorul este cel care deține documentele și toate celelalte probe pertinente pentru elucidarea conflictului și pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor părților raportului juridic de muncă, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În speță, Curtea reține că autorul excepției critică faptul că s-a permis angajatului său ca, prin rea-credință, după o perioadă de aproximativ 5 ani de zile, să solicite anularea deciziei de concediere și obligarea angajatorului la plata de despăgubiri, fără just temeii, întemeiate pe o prezumție de culpă a angajatorului. Din această perspectivă, Curtea apreciază că aspectele invocate de autorul excepției vizează probleme de aplicare a legii, și nu aspecte de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât perioada de timp — termenul — în care s-a desfășurat procesul, considerat de acesta că ar aduce atingere termenului rezonabil, nu este instituit de normele legale criticate, ci este determinat de modul în care s-au desfășurat procedurile în fața instanțelor judecătorești.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Stimas” — S.A. din Suceava în Dosarul nr. 1.103/86/2012* al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 291

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Rodica Arhip în Dosarul

nr. 7.468/121/2012 al Tribunalului Galați — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 147D/2013.

La apelul nominal se prezintă personal Rodica Arhip, autor al excepției de neconstituționalitate. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției care, reiterând criticile formulate în fața instanței de judecată, solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, sens în care depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 1.576/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.468/121/2012, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar”, excepție ridicată de Rodica Arhip cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect „drepturi salariale ale personalului din justiție”.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, potrivit art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, la data pensionării, avea dreptul la acordarea unei indemnizații egale cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute. În temeiul textului de lege criticat nu i-au fost acordate însă aceste drepturi, motiv pentru care consideră că acesta este neconstituțional, încălcând dreptul la muncă, dreptul la pensie și la alte drepturi aferente, independența justiției, precum și unele dispoziții cuprinse în documente juridice internaționale, respectiv art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 2 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Arată, de asemenea, că, deși măsura impusă are un caracter temporar, numai pentru anul 2012, acest fapt constituie totuși o restrângere a exercitării dreptului constituțional la muncă și contravine independenței judecătorului, atât din punct de vedere funcțional, cât și personal, deoarece judecătorii pensionați anterior crizei financiare au încasat aceste indemnizații, autorul excepției considerându-se astfel discriminat.

Tribunalul Galați — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu încalcă dreptul la muncă, ci amână doar la plată indemnizația de pensionare la care are dreptul magistratul, în conformitate cu art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004. Această amânare este justificată de contextul economic actual, fiind însă o măsură cu caracter temporar, tocmai pentru a nu afecta substanța dreptului protejat de art. 41 din Constituție, restrângerea urmând a dura atâta timp cât se menține situația în considerarea căreia a fost luată măsura edictată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 765/2011.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că prevederile de lege criticate nu neagă dreptul magistraților la plata indemnizațiilor acordate la ieșirea la pensie, ci doar amână plata acestora, măsura având un caracter temporar și fiind justificată de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul.

Avocatul Poporului menționează, de asemenea, faptul că aceste indemnizații reprezintă beneficii acordate unor categorii socio-profesionale în virtutea statutului pe care acestea îl au, și nu drepturi fundamentale, iar acordarea și diminuarea acestora într-o perioadă de timp, modificarea sau încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de aceste indemnizații, precum și alte condiții și criterii de acordare sunt de competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile „art. 9 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar”.

Curtea reține că Legea nr. 283/2011 aprobă, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008. Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: *„Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010.*

Așa fiind, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, și aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 283/2011,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

Prevederile de lege criticate prevăd că „În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 47 alin. (2) referitoare la dreptul la pensie și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. De asemenea, arată că sunt încălcate și dispozițiile art. 20 din Constituție, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 2 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unor critici similare, privind amânarea acordării unor indemnizații, statuând că această măsură are un caracter temporar și este justificată de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul.

Astfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Curtea a reținut că măsurile financiare criticate sunt prevăzute prin Legea nr. 283/2011 „al cărei conținut urmărește nu doar aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 care modifică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008, dar și completarea măsurilor financiare dispuse prin aceste acte normative în sensul adaptării acestora la condițiile economice actuale marcate de traversarea unei perioade de criză, atât la nivel național, cât și mondial, și de imperativul reechilibrării situației economice a țării, care impune, între altele, reducerea ori limitarea unor cheltuieli bugetare destinate plății unor drepturi bănești”.

Cu acest prilej, Curtea a constatat că Legea nr. 283/2011 reglementează o serie de măsuri cu caracter financiar având impact asupra unei game largi de drepturi de natură bănească de care se bucură o serie de categorii socio-profesionale, drepturi ce își au izvorul fie în Legea fundamentală, fie în alte acte normative.

Referitor la prevederile de lege criticate, prin decizia menționată, Curtea a reținut că acestea se referă la

indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă. Or, aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socio-profesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. Așa fiind, Curtea a constatat că drepturile afectate de textul de lege criticat nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, astfel încât dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

Curtea a constatat, totodată, că prevederile de lege criticate nu creează discriminări între persoane aflate într-o situație identică.

În acest context, Curtea a reținut că măsurile financiare dispuse prin Legea nr. 283/2011 nu aduc atingere înseși substanței drepturilor bănești vizate, ci doar amână acordarea acestor indemnizații pe o durată limitată de timp, pentru a nu se crea o datorie bugetară imposibil de acoperit, în contextul unui echilibru financiar marcat de criză.

De altfel, Curtea a statuat că măsurile financiare criticate sunt necesare într-o societate democratică tocmai pentru menținerea democrației și salvagardarea ființei statului, fiind în același timp proporționale cu scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat). În egală măsură, Curtea a considerat că există un echilibru echitabil între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În fine, Curtea a reținut că „legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, apreciem că atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 283/2011, excepție ridicată de Rodica Arhip în Dosarul nr. 7.468/121/2012 al Tribunalului Galați — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 298

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Elena Barbu în Dosarul nr. 7.625/105/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 226D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 260D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Marilena Pantilie în Dosarul nr. 7.706/105/2011 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă (complet specializat pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale).

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 226D/2013 și nr. 260D/2013, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 260D/2013 la Dosarul nr. 226D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 687/2012, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.625/105/2011 de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă, și Încheierea din 2 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.706/105/2011 de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă (complet specializat pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale), **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Barbu și Marilena Pantilie în cauze având ca obiect o contestație la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt neconstituționale. În acest context, susțin că prevederile de lege criticate sunt retroactive, afectând cuantumul pensiilor stabilite anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, având în vedere că dreptul la pensie s-a născut sub imperiul Legii nr. 567/2004. De asemenea, consideră că actul normativ criticat contravine și dreptului la un proces echitabil în toate componentele sale, și anume respectarea principiului securității juridice, a egalității de arme și a executării hotărârilor judecătorești, așa cum este consacrat și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, autorii excepției susțin că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), referitoare la condițiile emiterii și domeniul de reglementare al ordonanțelor de urgență. În acest context, arată că, în cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, nu poate fi vorba despre o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, deoarece exista deja o metodologie de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010, instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, astfel că nu era necesară o nouă reglementare în acest sens. De asemenea, consideră că prevederile actului normativ criticat aduc atingere dreptului la pensie, drept fundamental, fiind astfel contrare și art. 115 alin. (6) din Constituție.

În fine, apreciază că Guvernul nu a motivat urgența în cuprinsul ordonanței criticate, ci a invocat, în mod neconvingător, existența unui pretins interes public în revizuirea pensiilor de serviciu.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă și Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă (complet specializat pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale) apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă atât jurisprudența în materie a Curții Constituționale, cât și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului, în punctele de vedere transmise referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată în dosarele nr. 226D/2013 și nr. 260D/2013, consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 215/2012 și nr. 704/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

În opinia autorilor excepției, actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 47 alin. (2) potrivit căruia „*cetățenii au dreptul la pensie*”, precum și art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă. De asemenea, apreciază că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași norme din Constituție și din perspectiva unor critici similare celor invocate în prezenta cauză.

În acest sens, sunt, de exemplu, Decizia nr. 486 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2012, Decizia nr. 687 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 13 august 2012, Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 25 februarie 2013, sau Decizia nr. 26 din 24 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 7 martie 2013.

Cu acele prilejuri, analizând motivele de neconstituționalitate extrinsecă invocate, Curtea a constatat că actul normativ criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), întrucât, avându-se în vedere „iminența încălcării dreptului la pensie în lipsa unor măsuri adecvate, adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor.”

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate de autorii excepției, prin deciziile citate, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 cuprinde dispoziții de natură procedurală prin care statul

reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socioprofesionale în cauză.

Referitor la pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii civile, Curtea a reținut că „dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție”. Conformându-se acestor dispoziții constituționale, prevederile de lege criticate „afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări”.

Cu privire la încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin deciziile mai sus menționate, Curtea a constatat că actul normativ criticat instituie o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Deși au vizat, în esență, același obiectiv, respectiv recalcularea pensiilor de serviciu, conform principiului contributivității, Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt acte normative distincte, procedurile instituite fiind, de asemenea, separate și succesive. Prin urmare, Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

Totodată, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași Convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Elena Barbu în Dosarul nr. 7.625/105/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și de către Marilena Pantilie în Dosarul nr. 7.706/105/2011 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă (complet specializat pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale).

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și Curții de Apel Constanța — Secția I civilă (complet specializat pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale), și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

* A se vedea opinia separată formulată la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Având în vedere faptul că polițiștii sunt funcționari publici cu statut special, conferit, potrivit legii, de îndatoririle și riscurile deosebite implicate de exercitarea atribuțiilor de serviciu,

în scopul recunoașterii meritelor polițiștilor care, prin adevărată conștiință manifestată din proprie inițiativă față de nevoile comunității, își pun în pericol viața și integritatea corporală pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, pentru prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice,

pentru formarea și promovarea unei culturi profesionale adecvate, formarea și educarea personalului în spiritul solidarității și camaraderiei față de cei care au făcut sacrificii pentru menținerea unui climat de ordine și siguranță publică, precum și pentru promovarea atașamentului față de comunitate și valorile acesteia, și a respectului față de adevăr și dreptate,

luând în considerare că lipsa unei forme de sprijin adecvate are efecte negative majore asupra moralului polițiștilor, element determinant al capacității de intervenție la evenimente și factor esențial al îndeplinirii cu succes a misiunilor încredințate,

în vederea evitării apariției unor disfuncționalități în ceea ce privește modul de îndeplinire a unor atribuții funcționale ale Ministerului Afacerilor Interne,

întrucât actualul cadru legal nu oferă posibilitatea, resimțită la nivelul întregului corp polițienesc, de recunoaștere a meritelor și valorificarea pregătirii și experienței prin menținerea în activitate a polițiștilor încadrați într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestora în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu,

pentru stabilirea unor mecanisme de sprijin al familiilor polițiștilor decedați sau încadrați într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestora în timpul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu,

având în vedere gravele probleme sociale cu care se confruntă polițiștii încadrați într-un grad de invaliditate, precum și familiile acestora, care impun o intervenție legislativă de urgență,

ținând seama de faptul că toate aceste elemente vizează direct interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, necesitând adoptarea de măsuri imediate,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 331, cu următorul cuprins:

„Art. 331. — (1) La cerere, polițistul încadrat într-un grad de invaliditate, ca urmare a rănirii acestuia în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, poate fi menținut în activitate în funcții de polițist în unități ale Ministerului Afacerilor Interne.

(2) La cerere, persoana al cărei raport de serviciu a încetat, fiind încadrată într-un grad de invaliditate, ca urmare a rănirii acesteia în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, poate fi numită, fără examen ori concurs, în funcții de polițist în unități ale Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Menținerea sau numirea în funcții de polițist potrivit alin. (1) ori (2) se face prin ordin al ministrului afacerilor interne, pe baza propunerii șefului unității din care acesta face parte, respectiv a făcut parte și a avizului comisiei de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă.

(4) Comisia de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă constată dacă atribuțiile funcțiilor pe care urmează să fie menținut, respectiv numit sunt compatibile cu incapacitatea dată

de afecțiunea fizică/psihică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava.

(5) Domeniile de activitate, condițiile, precum și procedura privind menținerea sau numirea în funcții de polițist potrivit alin. (1) și (2) se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.”

2. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Copiii aflați în întreținerea polițistului decedat sau încadrat într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestuia în timpul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu pot fi înmatriculați, la cerere, în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Copiii aflați în întreținerea polițistului decedat sau încadrat într-un grad de invaliditate ca urmare a rănirii acestuia în timpul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și soțul sau soția acestuia pot fi numiți în funcții de polițist ori angajați ca personal contractual, fără examen sau concurs, în unități ale Ministerului Afacerilor Interne, dacă îndeplinesc condițiile legale.

(3) Identificarea funcției în vederea numirii, respectiv angajării potrivit alin. (2) se face ținând cont de studiile solicitantului și de cerințele postului.

(4) Prin ordin al ministrului afacerilor interne se stabilesc condițiile și procedura de aplicare a prevederilor prezentului articol.”

3. La articolul 69 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) la pierderea capacității de muncă, în condițiile legii, cu excepția situației în care a intervenit menținerea în activitate în condițiile art. 331;”.

Art. II. — Ordinele ministrului afacerilor interne prevăzute la art. 331 alin. (5) și art. 37 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, se emit în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,

Radu Stroe

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

p. Ministrul delegat pentru buget,

Enache Jiru,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

București, 26 iunie 2013.

Nr. 66.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea unui reprezentant al statului
în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere propunerea ministrului sănătății, formulată prin Adresa nr. E.N./6.256 din 19 iunie 2013, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 276 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Olănescu Rozemarie-Gudrun-Isis se revocă din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(2) Începând cu data prevăzută la alin. (1), domnul Ciprian Bogdan se numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, până la expirarea mandatului în curs, respectiv 27 august 2016.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 27 iunie 2013.

Nr. 250.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea unui reprezentant al statului
în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere propunerea ministrului sănătății nr. E.N./6.074 din 14 iunie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 276 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan Clim se revocă din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(2) Începând cu data prevăzută la alin. (1), doamna Anci Ionescu se numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, până la expirarea mandatului în curs, respectiv 13 iulie 2016.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 27 iunie 2013.
Nr. 251.

★

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORADEA
Administrația Socială Comunitară Oradea
Serviciul programe sociale

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Oradea care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2013, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Cuantumul subvenției aprobate
1.	Asociația Caritas Catolica	35.000 lei
2.	Fundația Hospice Emanuel	30.000 lei
3.	Asociația Down	20.000 lei
4.	Societatea de Binefacere „Don Orione”	20.000 lei
5.	Fundația People to People	12.000 lei
6.	Fundația Csillagvaros	7.000 lei
7.	Asociația Ramiluck	7.000 lei
8.	Asociația Caritas Eparhial	6.000 lei
9.	Asociația Agnuli Dei	2.400 lei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

